

се нахвърлили лакомо върху софрата и се наiali до насита. Жената много се зарадвала на хубавия подарък. Легнали си и спокойно заспали. Но и този път крадецът се промъкнал в бедната къщурка и взел софрата. На сутринта бедните роми станали и я потърсили, но не я намерили. Много се разочаровали. Ромът, иска - не иска, взел брадвата си и пак тръгнал към гората. Седнал на същия камък да закусва и пак му се явил самият Господ. Попитал го:

- Защо си омърлушен, циганино?

- Откраднаха ми и софрата! Вече не знам какво да правя.

- Този път - казал Господ - ще ти подаря една тояга. Кажеш ли ѝ: "Тояжке, удряй колкото можеш", тя веднага ще започне да бие.

Нашият ром благодарил на стареца за подаръка и

тръгнал към къщи. Прибрал се и казал само на жена си как действа тояжката. Посред нощ гаджото се промъкнал пак в бедняшката колиба, тъй като се надявал да открадне и този вълшебен дар. Ромът се престорил на заспал и тъкмо гаджото взел тоягата, викнал: "Тояжке, удряй колкото можеш."

Тоягата започнала да удря крадеца където сvari - по главата, по гърба... Посинила го. Най-накрая крадецът викнал колкото му глас държи:

- Стига, стига! Ще върна и магарето, и софрата - само заповядай на тоягата да спре!

Нашият ром викнал на тояжката: "Спри, тояжке!"

В тоз час тояжката спряла да налага гаджото. Върнал крадецът на бедняка всичко откраднатото и ромът заживял щастливо с цялото си семейство.

**Софра - кръгла, дървена, ниска маса - б. а.*

